

TRUYỆN CỔ TÍCH VIỆT NAM

QUẢ THIÊN TRẢ ĐÌA

MINH ĐỨC

NHÀ XUẤT BẢN HỒNG ĐỨC

Ngày xưa, có hai người chuyên cày thuê ở cùng một làng tên là Thiên và Địa. Họ giống nhau ở chỗ là anh nào cũng mồ côi cả cha lẫn mẹ. Tuy nhiên Thiên rất sáng dạ, bảo gì hiểu nấy. Một hôm Địa bảo Thiên: “Nếu chúng ta cứ như thế này thì không biết bao giờ mới ngóc đầu lên được. Sẵn anh là người thông minh, nếu được học hành sau thi đậu làm quan to. Vậy từ nay, tôi sẽ cố làm nuôi anh ăn học. Lúc nào làm nên, đôi ta cùng hưởng”.

Thiên nhận lời nhưng Địa còn dặn: “Lúc nào thành đạt, anh đừng có quên tôi nhé!”

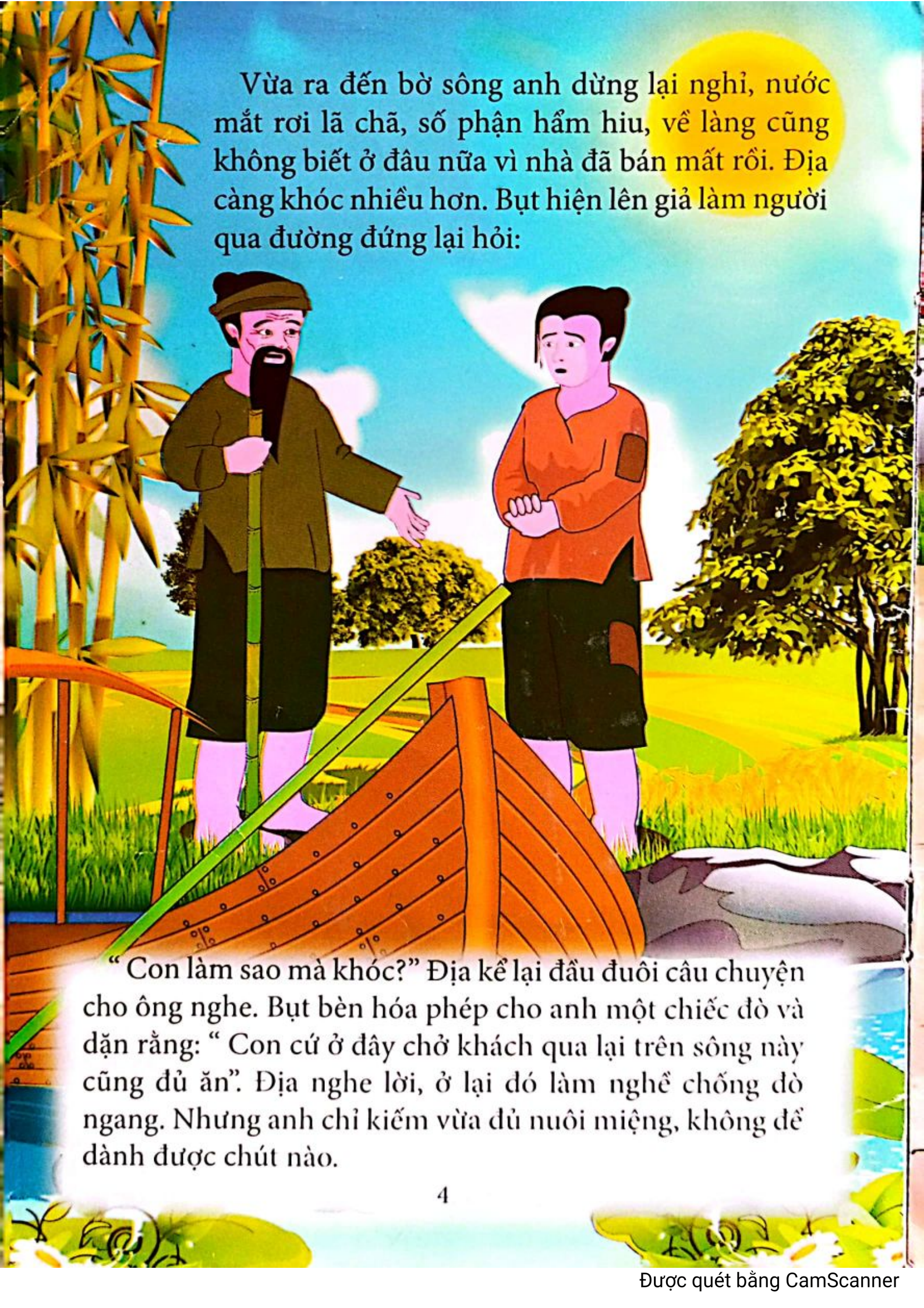
Từ đó Địa làm ngày làm đêm để nuôi bạn. Thấy Thiên học mỗi ngày một tiến, Địa lại càng hăng hái làm việc, không quản ngại gì cả. Cứ như thế, mười năm đèn sách, Thiên đậu trạng nguyên.

Được tin Địa rất sung sướng, lập tức anh bán nhà bán cửa lấy tiền mua đồ lễ tìm đến dinh bạn. Địa đâu có ngờ, khi tìm đến nhà Thiên thì Thiên thay lòng đổi dạ, không muốn nhận bạn cũ nữa. Hắc dận quân hầu cấm cửa không cho vào. Địa bị đuổi tử thân, lủi thủi ra về.

Vừa ra đến bờ sông anh dừng lại nghỉ, nước mắt rơi lã chã, số phận hẩm hiu, về làng cũng không biết ở đâu nữa vì nhà đã bán mất rồi. Địa càng khóc nhiều hơn. Bụt hiện lên giả làm người qua đường đứng lại hỏi:

“Con làm sao mà khóc?” Địa kể lại đầu đuôi câu chuyện cho ông nghe. Bụt bèn hóa phép cho anh một chiếc dò và dặn rằng: “Con cứ ở đây chở khách qua lại trên sông này cũng đủ ăn”. Địa nghe lời, ở lại đó làm nghề chống dò ngang. Nhưng anh chỉ kiếm vừa đủ nuôi miệng, không để dành được chút nào.

Đến ngày giỗ cha mẹ Địa không có gì để cúng. Buổi chiều hôm ấy, anh sắp nghỉ đồ thì lại có người gọi đồ. Người khách đó là một cô gái rất trẻ và xinh đẹp. Trời lúc đấy nhá nhem, người con gái ấy mới xin nghỉ nhờ nhà Địa vì nhà ở xa.

Về đến nhà Địa, nhà Địa chỉ là túp lều bên sông. Cô gái hỏi chuyện biết Địa chưa có vợ, cô liền nói: “ Tôi xin nguyện làm vợ anh!” Địa rất ngạc nhiên và bối ngỡ, cô gái lại nói: “ Tôi là người cõi tiên. Trời thấy anh là người tử tế nên cho tôi xuống giúp anh.

Nói rồi nàng hóa phép biến túp lều bên bờ sông thành một dinh cơ rất đẹp: Mái ngói, tường hoa, hành lang, sân gạch, trong nhà không thiếu thứ gì, kể hầu người hạ từng đoàn.

Địa vừa kinh ngạc vừa vui sướng. Nàng tiên lại hóa phép làm ra cỗ bàn linh đình để cho anh làm giỗ cúng cha mẹ. Rồi nàng tiên bảo Địa hãy mặc đồ gấm vóc, ngồi kiệu đến mời Thiên sang nhà mình ăn giỗ.

Lần này Địa được Thiên tiếp đãi có phần tử tế. Nhưng khi nghe nói mời đến nhà ăn giỗ, hần cười khẩy bảo Địa: “Chú muốn ta đến nhà chơi thì hãy trải chiếu hoa từ đây về tới nhà, ta sẽ đến”. Địa bèn về kể chuyện cho vợ nghe.

Nàng tiên lại hóa phép chiếu hoa trái dài từ nhà mình đến dinh Thiên ở. Thiên không ngờ trong thời gian ngắn vừa qua, Địa cũng trở nên giàu có như vậy, mới đến xem cho biết sự tình.

Đến nơi, hắn rất ngạc nhiên nhà cửa của Địa. Khi ăn giỗ, vợ Địa thân hành ra mời rượu, thấy nàng đẹp quá, Thiên đâm ra ghen tị với Địa. Rượu say, hắn đòi đổi mọi thứ của hắn để lấy cơ ngơi của Địa và vợ Địa. Địa không bao giờ muốn như vậy, nhưng nàng tiên xui Địa bằng lòng. Hai bên cùng làm cam kết và sau đó Địa lên võng về dinh, còn Thiên say rượu nằm ngủ một giấc li bì.

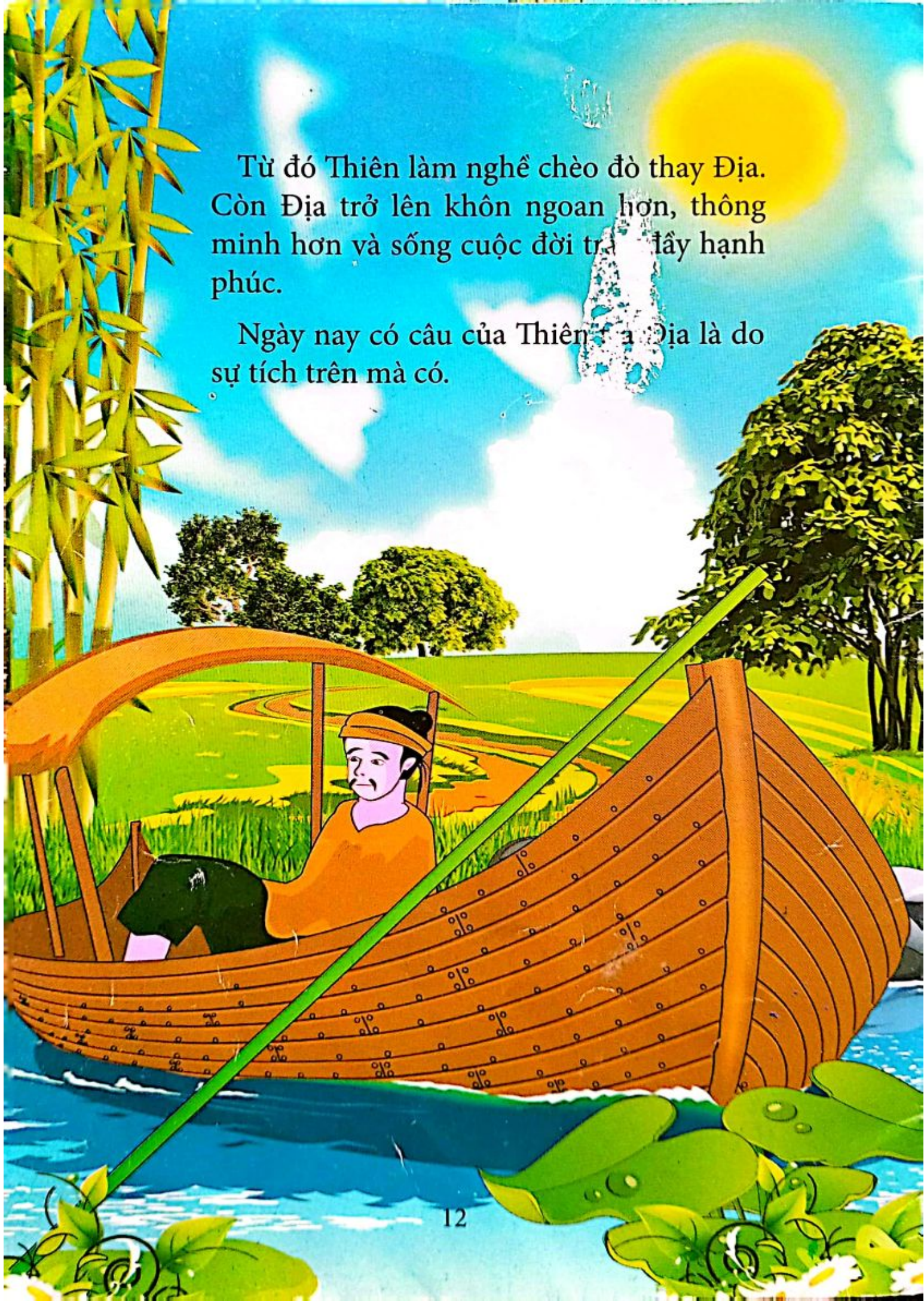

Sáng hôm sau, khi bừng tỉnh giấc, Thiên
ngạc nhiên thấy mình nằm ở giữa túp lều
bên sông. Người vợ đẹp cùng dinh cơ của
Thiên biến đi đâu mất cả.

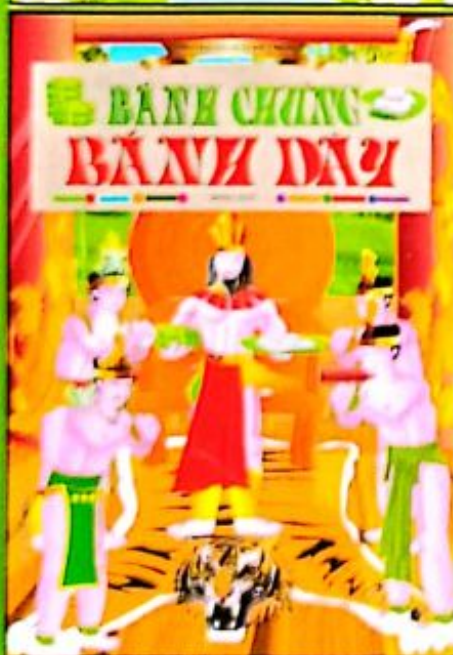

Từ đó Thiên làm nghề chèo đò thay Địa.
Còn Địa trở lên khôn ngoan hơn, thông
minh hơn và sống cuộc đời trải đầy hạnh
phúc.

Ngày nay có câu của Thiên và Địa là do
sự tích trên mà có.

TRUYỆN CỔ TÍCH VIỆT NAM

In 3000c khổ 14,5*20.5.Tại CTy CP Văn Hóa Hà Nội
ĐKKHXB:06-2013/CXB/31/02-/HĐ.In xong và nộp lưu chiểu năm 2013.

PHÁT HÀNH TẠI NHÀ SÁCH MINH LÂM
Số nhà 86 Trưng - Hoàng Quốc - Hà Nội
ĐT: 043 9 467 983. ĐTH: 043 9 427 407. 043 9 387 393
Website: minhlam.vn e-mail: cphminhla@gmail.com

Chịu trách nhiệm xuất bản
Bùi Việt Bắc
Biên tập : Hồng Tú
Vẽ bìa : NSMinhLam

